

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/145/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116215008
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1116215008.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej, v právnej veci žalobcu: VSŽ a.s., Košice - JUH, Južná trieda č. 97, IČO: 45 887 012, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Račianska č. 71, o náhradu škody zo zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z. z., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 22. októbra 2018, č. k. 6 C 48/2016-127, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 22. októbra 2018, č. k. 6 C 48/2016-127, **p o t v r d z u j e**.

6 C

II. Žalovanému **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Rozsudkom zo dňa 22.10.2018, č. k. 6 C 48/2016-127, súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil § 9 ods. 1, 4, § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“). V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal vydania rozsudku, ktorým súd uloží povinnosť žalovanému, aby mu do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatil sumu 17.008,81 € titulom náhrady škody spolu s úrokom z omeškania 8,50 % ročne zo žalovanej sumy odo dňa 28.1.2015 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe prechodu práv a povinností, a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, uzavretej dňa 6.8.2015 medzi postupcom INTERFLUG, a.s. v likvidácii a ním ako postupníkom, sa stal vlastníkom pohľadávky v sume 17.008,81 € voči dlžníkovi, a to Krajskému súdu v Bratislave. Právnym titulom pohľadávky bola exekúcia č. Ex E 1050000512 v celkovej sume 19.916,35 € z podnikateľského účtu postupcu. Ku dňu podania žaloby, v rámci súdnej exekúcie, došlo dňa 28.1.2015 k čiastočnej úhrade vo výške 17.058,81 €, pričom doposiaľ ide o sporný exekučný titul. K zablokovaniu podnikateľského účtu na sumu 19.916,35 € došlo dňa 21.7.2014, pričom finančné prostriedky zostali na účte vlastníka do samotného výkonu súdnej exekúcie. Žalobca ďalej dôvodil, že na základe nezákonnej manipulácie v spise Krajského súdu Bratislava sp. zn. 36 Cb 36/2001, justičná pokladnica sp. zn. E 1050000512 vymohla pohľadávku titulom uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 36 Cb 36/2001-151 a to exekúciou prikázaním sumy 19.916,35 € z účtu v banke, odpísaním z podnikateľského účtu postupcu. Exekúcia bola vedená bez toho, aby toto uznesenie ako exekučný titul nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, uvedené uznesenie nebolo riadne doručované povinnému, resp. nebolo doručované vôbec. Súd doručku potvrdzujúcu prevzatie uznesenia z č. l. 151 žalobcom, neskôr použil, po nezákonnej manipulácii a zámene uznesení, ako dôkaz a doklad o doručení uznesenia označeného ako č. k. 36 Cb 36/2001-151A. Žalobca uviedol, že v prvoinštančnom konaní nebol nikdy

zastúpený právnym zástupcom, preto sporné uznesenie nemohlo byť doručované právnenému zástupcovi. Krajská prokuratúra v Bratislave listom zo dňa 24.2.2015 konštatovala, že po nahliadnutí a preštudovaní súdneho spisu je zrejmé, že v základnom konaní bol nesprávne číslovaný súdny spis. Krajský súd v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 36 Cb 36/2001 poškodil právo účastníka konania - žalobcu tak, že okrem odňatia práva konať pred súdom mu spôsobil ujmu na majetku. Žalobca dňa 28.6.2016 podal na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky žiadosť o predbežné prerokovanie nároku v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z.

1.2. Žalovaný namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na podanie žaloby a to s poukazom na § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ako aj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 9.2.2012, č. k. IV. ÚS 72/2012-21. Dôvodil, že žalobca nie je vlastníkom pohľadávky voči štátu, ale vlastníkom pohľadávky voči Krajskému súdu v Bratislave a zároveň ani v prípade, ak by bol vlastníkom pohľadávky voči štátu, nie je v tomto konaní aktívne vecne legitímovaným subjektom. Podľa názoru žalovaného nedošlo k nesprávnenému úradnému postupu, keďže žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal namietanú nelegálnu manipuláciu so spisom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 36 Cb 36/2001, zamieňanie písomností alebo dôkazov v súdnom spise, ako ani nedoručenie uznesenia č.k. 36 Cb 36/2001-151A. K existencii škody žalovaný poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 165/2012, III. ÚS 361/2009, IV. ÚS 159/2012, III. ÚS 235/2012, podľa ktorých môže byť nárok na náhradu škody uplatnený až vtedy, ak žalobca nemohol dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto tento prospech získal a je povinný ho vydať. Preto pokiaľ má účastník pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia, škoda mu ešte nevznikla, a preto nemôže byť daná zodpovednosť štátu za škodu. Žalovaný namietal, že nemôže byť zaviazaný ani na úhradu príslušenstva zo žalovanej sumy.

1.3. Po vykonaní dokazovania a ustálení skutkového stavu súd prvej inštancie dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby. Poukázal na to, že zákon č. 514/2003 Z. z. upravuje rozdielny okruh osôb, ktoré si môžu uplatniť nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom. Preto považoval za nevyhnutné, okrem posúdenia existencie predpokladov zodpovednosti za škodu, zaoberať sa aj otázkou subjektu oprávneného uplatniť si nárok na náhradu škody, jeho aktívnej legitímácie ako strany sporu. V konaní mal súd za preukázané, že medzi spoločnosťou INTERFLUG, a.s. v likvidácii a spoločnosťou VSŽ a.s., došlo k postúpeniu pohľadávky, pričom INTERFLUG, a.s., bol v postavení postupcu a spoločnosť VSŽ a.s., bola v postavení postupníka. Zmluva o postúpení pohľadávky bola uzatvorená dňa 6.8.2015. Súd ďalej zistil, že výška pohľadávky, ktorú si žalobca uplatňuje, je v sume 17.008,81 €, ktorá suma predstavuje súdny poplatok za podanie odvolania postupcom spol. INTERFLUG, a.s. v likvidácii proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 36 Cb 36/2001-105, zo dňa 27.3.2007. Tejto spoločnosti bola uvedená suma odpísaná z podnikateľského účtu na základe právoplatného a vykonateľného uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. E 1050000512 zo dňa 15.12.2014. Keďže právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takáto škoda spôsobená, jediným do úvahy pripadajúcim subjektom, ktorému mohol vzniknúť nárok na náhradu škody ako poškodenému v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., je práve spoločnosť INTERFLUG, a.s. v likvidácii ako postupca a nie žalobca ako postupník. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 72/2012-21, zo dňa 9.2.2012, podľa ktorého právo na náhradu škody, spôsobenej nesprávnym úradným postupom, má ten, komu bola takýmto postupom škoda spôsobená, to znamená, že toto právo ako nárok patrí iba poškodenému. Súd prvej inštancie zdôraznil, že poškodeným je práve spol. INTERFLUG, a.s. v likvidácii a nie žalobca v predmetnom konaní. Táto spoločnosť si svoj nárok v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., resp. podľa § 15 vopred predbežne neprerokovala s príslušným orgánom, t. j. so žalovaným. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku podal žalobca, a to listom doručeným Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 28.6.2016. Z dôvodu, že žalobca v danej veci nie je aktívne vecne legitímovaný, súd nepristúpil ani k výsluchu svedkov; návrh na toto dokazovanie zamietol. Zároveň sa súd z dôvodu hospodárnosti konania nevyjadril ani k ostatným námietkam, ktoré predniesol žalobca vo svojej žalobe, ako aj na pojednávaní, keďže tieto z hľadiska toho, že žalobca nie je aktívne vecne legitímovaný, považoval za nepodstatné pre posúdenie predmetnej veci.

1.4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanému nepriznal náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 C.s.p., z ktorého dôvodu nemusí postupovať následne podľa § 262 ods. 2 C.s.p.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, jeho výroku, ktorým žalobu zamietol, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Dôvodil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k

nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Vytýkal súdu prvej inštancie, že sa vôbec nezaoberal dokazovaním, ktorého účelom malo byť zistenie, že nesprávnym úradným postupom (nezákonná manipulácia s obsahom spisu, následná exekúcia so sporným exekučným titulom a odpísaním finančných prostriedkov z podnikateľského účtu postupcu) bola spôsobená ujma na majetku postupníka (žalobcu), ktorý zákonným spôsobom nadobudol predmetnú pohľadávku podľa zmluvy zo dňa 6.8.2015. Poukázal na to, že súd si jednostranne osvojil tvrdenia žalovanej strany v rozpore s predmetom konania (napr. „žalobca nedisponuje pohľadávkou voči štátu“, pritom predmetom konania je náhrada škody voči štátu, „nesprávna žurnalizácia spisu nie je spôsobilá spôsobiť žalobcovi škodu“, ale túto škodu bolo spôsobilé spôsobiť vydané rozhodnutie o uložení povinnosti úhrady súdneho poplatku, ktoré má spisovú značku z iného doručovaného rozhodnutia a súd vyznačil právoplatnosť rozhodnutia o uložení povinnosti úhrady súdneho poplatku bez toho, aby sa rozhodnutie povinnému doručilo, ale súd „mal“ doručenkou z iného doručovaného rozhodnutia - tej istej spisovej značky a zhodného čísla listu spisu). Keďže následne súd nariadil vykonanie rozhodnutia bez toho, aby nadobudlo právoplatnosť (odpísanie z účtu poškodeného), tak už uvedený nesprávny postup majetkovú ujmu spôsobuje. Odvolateľ za právne neudržateľné považoval zamietnutie jeho návrhu na doplnenie dokazovania (výsluchom navrhnutých svedkov), ktorým sa mal preukázať nesprávny úradný postup vo veci, ktoré zamietnutie súd odôvodnil jeho právnym názorom v danej veci. Podľa odvolateľa to znamená, že vykonanie dokazovania je iba formalita, ak si súd vytvorí svoj právny názor na rozhodnutie vo veci ešte predtým, ako sa preukážu skutkové okolnosti prejednávanej veci. Žalovanej pritom postačilo vyjadrenie o nadbytočnosti ďalšieho dokazovania (ktoré by potvrdilo alebo vyvrátilo tvrdenia žalobcu o nesprávnom úradnom postupe). Jej vyjadrenia (argumentácia) tak majú väčšiu závažnosť, ako výkon dôkazov pred súdom. Odvolateľ sa nestotožnil ani so závermi súdu prvej inštancie o tom, že zákon č. 514/2003 Z. z. upravuje rozdielny okruh osôb, ktoré si môžu uplatniť nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom. Dôvodil, že ustanovenie § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka nevylučuje možnosť postúpenia nároku na pohľadávku, ktorá vznikne v budúcnosti. Poukázal na to, že z obsahu zmluvy zo dňa 6.8.2015 vyplýva, že predmetom je postúpenie nároku na pohľadávku voči Slovenskej republike, ktorá vznikne v budúcnosti. Žalobca tak má za to, že v prejednávanej veci je aktívne legitimovaný. Namietal, že žiadny právny predpis, osobitne zákon č. 514/2003 Z. z., neustanovuje, že právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom ako nárok patrí iba poškodenému. Pokiaľ ide o poukázanie súdu prvej inštancie na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. IV. ÚS 72/2012-21, zo dňa 9.2.2012, podľa odvolateľa takto formulovaný záver ústavného súdu v citovanom rozhodnutí nie je, keďže tento preskúmal vec z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Preto vyhodnotil, že v jeho konaní neexistuje z ústavno-právneho hľadiska dôvod spochybňovať závery všeobecných súdov. Odvolateľ poukázal aj na to, že ústavný súd nie je oprávnený ani povinný tieto postupy a hodnotenia všeobecných súdov nahrádzať a nie je a ani nemôže byť ďalšou opravnou inštanciou v systéme všeobecného súdnictva. Podľa odvolateľa v prejednávanej veci boli splnené všetky predpoklady priznania škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., keďže preukázal nesprávny úradný postup, škodu a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Záverom odvolateľ poukázal na to, že pôvodný žalobca INTERFLUG a.s. v likvidácii, súhlasil so zmenou na strane žalobcu a to na spoločnosť VSŽ a.s., Južná trieda č. 97, 040 01 Košice, IČO: 45887012, v pôvodnom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave, sp. zn. 36 Cb 36/2001, preto je žalobca v konaní aktívne legitimovaný. Odvolaciemu súdu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p.], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok verejne vyhlásil dňa 24. novembra 2021; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne a právne správny (§ 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

5. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. S poukazom na vyššie citované ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p., prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd, nezistiac v procesnom postupe súdu prvej inštancie žiadne vady, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi jeho rozsudku, ktorým žalobu žalobcu zamietol. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, ktorého výsledky aj náležite v súlade s § 191 C.s.p. zhodnotil, na skutkové zistenia aplikoval správne právne predpisy, z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie aj podrobne a náležite v súlade s § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil. V odôvodnení svojho rozsudku sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie, a ktoré boli pre posúdenie veci a rozhodnutie podstatné. Zaoberal sa podstatnými tvrdeniami sporových strán, vyhodnotil, ktoré nimi tvrdené skutočnosti mal za preukázané, a ktoré nie, pričom všetky svoje závery riadne zdôvodnil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil ani právo sporových strán na spravodlivý proces, keďže v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj podrobne vyhodnotil. Vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia bol presvedčivý, jeho rozhodnutie je konzistentné a jeho argumenty podporujú príslušný záver o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní. S odôvodnením rozhodnutia súdom prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Keďže v takomto prípade nie je potrebné dôvody už vyslovené opakovať, v ďalšom na ne iba poukazuje a vyjadri sa len k odvolacím námietkam žalobcu.

8. Súd prvej inštancie žalobu zamietol, keď dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keďže právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takáto škoda spôsobená, v prejednávanom prípade mohol nárok na náhradu škody ako poškodenému v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. vzniknúť spoločnosti INTERFLUG, a.s. v likvidácii ako postupcovi a nie žalobcovi ako postupníkovi.

9. Žalobca s uvedeným záverom súdu prvej inštancie nesúhlasil, dôvodil, že žiadny právny predpis, osobitne zákon č. 514/2003 Z. z., neustanovuje, že právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom ako nárok patrí iba poškodenému, ustanovenie § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka nevylučuje možnosť postúpenia nároku na pohľadávku, ktorá vznikne v budúcnosti a z obsahu zmluvy zo dňa 6.8.2015 vyplýva, že predmetom je postúpenie nároku na pohľadávku voči Slovenskej republike, ktorá vznikne v budúcnosti.

10.1. Podľa § 5 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní (1). Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť (2). V súvislosti so znením citovaného ustanovenia treba uviesť, že kto je účastníkom konania vymedzujú osobitné právne predpisy, napríklad Občiansky súdny poriadok, Civilný sporový poriadok, Civilný mimosporový poriadok, Správny súdny poriadok, Správny poriadok, katastrálny zákon. Pri posudzovaní toho, kto má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, je preto potrebné prihliadať na ustanovenia osobitných právnych predpisov upravujúcich účastníctvo v určitom konaní. Z citovaného ustanovenia zákona č. 514/2003 Z. z. teda vyplýva, že právo na náhradu škody má účastník konania alebo ten, kto ním mal byť podľa osobitných predpisov.

10.2. Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola

takým postupom spôsobená škoda - to znamená, že právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci teda nemajú len účastníci konania, v ktorom sa orgán verejnej moci dopustil nesprávneho úradného postupu (ako je tomu pri škode spôsobenej nezákonným rozhodnutím), ale aj iné osoby, avšak iba v tom prípade, že im v príčinnej súvislosti s týmto nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci vznikla škoda.

11. V prejednávacom prípade, vychádzajúc z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie, právneho predchodcu žalobcu (spol. INTERFLUG, a.s. v likvidácii) bola uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 36 Cb 36/01-151a, zo dňa 24.10.2008, právoplatným dňa 25.11.2008 (č. I. 12 spisu), uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 600.000,- Sk (19.916,35 €). Keďže si právny predchodca žalobcu svoju poplatkovú povinnosť dobrovoľne nespĺnil, Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. E 1050000512, zo dňa 15.12.2014 (č. I. 24 spisu), nariadil na

základe vyššie uvedeného uznesenia na uspokojenie prednostnej pohľadávky oprávneného (Krajský súd v Bratislave, justičná pokladnica) vo výške 19.916,35 €, výkon rozhodnutia prikázaním pohľadávky z účtov povinného (spol. INTERFLUG, a.s. v likvidácii). Právny predchodca žalobcu dňa 28.1.2015 uhradil, v rámci exekučného konania sp. zn. EX E 1050000512, sumu 17.008,81 €, ktorá skutočnosť vyplýva z výpisu z jeho účtu vedeného v Tatra banke, a.s., na č. I. 20 spisu.

12. Z vyššie uvedeného dokazovania vyplýva, že ak v prejednávacom prípade došlo ku vzniku škody, teda k zmenšeniu majetku vyjadriteľného v peniazoch, potom sa tak stalo na strane právneho predchodcu žalobcu (spol. INTERFLUG, a.s. v likvidácii), ktorý uhradil ako povinná osoba v exekučnom konaní pohľadávku oprávneného (Krajský súd v Bratislave, justičná pokladnica) titulom uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 36 Cb 36/01-151a, zo dňa 24.10.2008, vo výške 17.008,81 €. Uvedeným konaním povinného by tak došlo k naplneniu zákonnej požiadavky zodpovednosti štátu za škodu a to príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Súd prvej inštancie preto, podľa názoru odvolacieho súdu, dospel k správne záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ktorému v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom Krajského súdu v Bratislave (ak by aj bol vykonaným dokazovaním preukázaný) nevznikla škoda.

13. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a § 11. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že nárok na náhradu škody je potrebné predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného. Správne konšatoval súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia, že poškodeným v prejednávacom prípade je spol. INTERFLUG, a.s. v likvidácii, ktorá svoj nárok v zmysle § 15 zákona č. 514/2003 Z. z. vopred predbežne neprerokovala s príslušným orgánom, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku podal žalobca. Na základe uvedeného dospel súd prvej inštancie k správne záveru o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu v tomto konaní.

14. Odvolateľ, v súvislosti s otázkou jeho aktívnej vecnej legitímácie v konaní, v odvolaní poukázal na to, že ustanovenie § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka nevyklučuje možnosť postúpenia nároku na pohľadávku, ktorá vznikne v budúcnosti. Odvolací súd v tomto považuje za potrebné uviesť, že zákon č. 514/2003 Z. z. je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku zákonom lex specialis, osobitná úprava v ňom obsiahnutá má prednosť pred všeobecnou úpravou. Faktom je, že zákon č. 514/2003 Z. z. nemá osobitnú úpravu, týkajúcu sa postúpenia pohľadávky, v ustanoveniach § 5 ods. 1, 2, § 9 ods. 4 a § 15 ods. 1 však upravuje okruh osôb, ktoré majú nárok na náhradu škody a ktoré sú oprávnené žiadať o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

15. Pokiaľ odvolateľ vytýkal súdu prvej inštancie, že nevykonal ním navrhnuté dokazovanie, pričom si osvojil len tvrdenia žalovanej strany, odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 350/08, zo dňa 30.9.2010, podľa ktorého „Dokazovanie v občianskom súdnom konaní prebieha vo viacerých fázach; od navrhnutia dôkazu cez jeho zabezpečenie, vykonanie a následné vyhodnotenie. Kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou účastníkov konania, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy účastníkov na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie

skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. V prípade, že súd odmietne vykonať určitý účastníkom navrhovaný dôkaz, je jeho zákonnou povinnosťou v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy (§ 157 ods. 2 Občiansky súdny poriadok)“. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobcom navrhované dokazovanie nevykonal z dôvodu, že dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, vykonanie dokazovania by tak nebolo hospodárne, s ktorým záverom sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd.

16. Odvolateľ v odvolaní ďalej namietal, že Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí č.k. IV. ÚS 72/2012-21 zo dňa 9.2.2012, nedospel k záveru, že právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom ako nárok patrí iba poškodenému, keďže tento preskúmal vec z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Odvolací súd sa s týmto tvrdením odvolateľa nestotožňuje. Poukazuje na to, že ústavný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sa zamerával aj na posúdenie jej vecnej opodstatnenosti, t. j. preskúmal, či namietaný rozsudok krajského súdu je udržateľný z hľadiska princípov spravodlivého procesu. Citujúc závery krajského súdu v súvislosti so skúmaním aktívnej vecnej legitímácie žalobcu („Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku však podával navrhovateľ a nie poškodená organizácia“) ústavný súd konštatoval, že tieto závery považuje za relevantné z hľadiska konečného rozhodnutia o žalobe sťažovateľa, pričom podľa jeho názoru by už samy osebe postačovali na to, že sťažovateľ nemohol byť v predmetnom konaní úspešný. Odvolaciu námietku žalobcu preto odvolací súd považuje za nedôvodnú.

17. Odvolateľ v odvolaní tvrdil, že z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 6.8.2015, uzatvorenej medzi spoločnosťou INTERFLUG, a.s. v likvidácii ako postupcom a žalobcom ako postupníkom vyplýva, že predmetom je postúpenie nároku na pohľadávku voči Slovenskej republike, ktorá vznikne v budúcnosti. Uvedené tvrdenie nie je pravdivé. Podľa čl. II uvedenej zmluvy jej predmetom je postúpenie pohľadávky vymedzenej a špecifikovanej v čl. I zmluvy. V čl. I postupca vyhlásil, že je vlastníkom pohľadávky voči dlžníkovi: Krajský súd v Bratislave, justičná pokladnica, Záhradnícka 10, 813 66 Bratislava, v sume 17.008,81 €, ktorej právnym titulom je úhrada zo dňa 28.1.2015 exekúciou č. Ex E 1050000512 z jeho podnikateľského účtu. Predmetom postúpenia tak bola pohľadávka právneho predchodcu žalobcu voči Krajskému súdu v Bratislave, justičná pokladnica, a nie pohľadávka voči Slovenskej republike.

18. Odvolateľ v odvolaní tvrdil, že žalobca (v tomto postavení v konaní sp. zn. 36 Cb 36/2001) INTERFLUG a.s. v likvidácii súhlasil so zmenou na strane žalobcu a to na spoločnosť VSŽ a.s., Južná trieda č. 97, 040 01 Košice, IČO: 45887012, v pôvodnom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave, sp. zn. 36 Cb 36/2001, preto je žalobca v konaní aktívne legitimovaný. Uvedené tvrdenie odvolateľ ničím nepreukázal. Z uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. E 1050000512 zo dňa 15.12.2014 (č. I. 24 spisu), ktorým súd nariadil výkon rozhodnutia - uznesenia Krajského súdu v Bratislave vydaného v konaní sp. zn. 36 Cb 36/01, vyplýva, že povinným je spoločnosť INTERFLUG a.s. v likvidácii, čo vylučuje skutočnosť, že v konaní Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 36 Cb 36/01, došlo k zmene na strane žalobcu. Uvedenú odvolaciu námietku preto odvolací považuje za nedôvodnú.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovaný mal v odvolacom konaní plný úspech, mal by preto aj plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže si žalovaný v odvolacom konaní žiadne trovy neuplatnil a vychádzajúc zo spisu mu v odvolacom konaní ani žiadne trovy nevznikli, odvolací súd rozhodol tak, že mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

20. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).